

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

**Strasbourg, den 14. november 2018
(OR. en)**

**2018/0066 (COD)
LEX 1840**

**PE-CONS 50/1/18
REV 1**

**CODIF 18
VISA 175
CODEC 1205**

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING
OM FASTLÆGGELSE AF LISTEN OVER DE TREDJELANDE,
HVIS STATSBOGGERE SKAL VÆRE I BESIDDELSE AF VISUM
VED PASSAGE AF DE YDRE GRÆNSER,
OG LISTEN OVER DE TREDJELANDE,
HVIS STATSBOGGERE ER FRITAGET FOR DETTE KRAV
(KODIFIKATION)**

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS
FORORDNING (EU) 2018/...**

af 14. november 2018

**om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere
skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser,
og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav**

(kodifikation)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure¹, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ Europa-Parlamentets holdning af 2.10.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 6.11.2018.

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 539/2001¹ er blevet ændret væsentligt flere gange². Forordningen bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.
- (2) Denne forordning indebærer en fuldstændig harmonisering for så vidt angår de tredjelande, hvis statsborgere er omfattet af pligten til at være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser (i det følgende også benævnt "visumpligt"), og de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav.
- (3) Fastlæggelsen af de tredjelande, hvis statsborgere er omfattet af eller fritaget for visumpligt, bør foretages på baggrund af en velovervejet individuel vurdering på grundlag af en række kriterier. Denne vurdering bør foretages regelmæssigt og kan give anledning til lovgivningsmæssige forslag om ændring af bilag I til nærværende forordning, der indeholder en liste over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser og bilag II til nærværende forordning, der indeholder en liste over tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for kravet om at være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser i forbindelse med ophold på højst 90 dage inden for en periode på 180 dage, uden at dette berører muligheden for at foretage landespecifikke ændringer af bilagene under særlige omstændigheder, f.eks. som resultat af en visumliberaliseringsproces eller som den yderste konsekvens af en midlertidig suspension af fritagelsen for visumpligten (i det følgende også benævnt "visumfritagelsen").

¹ Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1).

² Se bilag III.

- (4) S sammensætningen af listerne over tredjelande i bilag I og II bør være i overensstemmelse med kriterierne i nærværende forordning. Nogle tredjelande, for hvilke situationen har ændret sig med hensyn til disse kriterier, bør overføres fra det ene bilag til det andet.
- (5) Udviklingen i folkeretten, der medfører ændringer i status eller benævnelse for visse stater eller enheder, bør afspejles i bilag I og II.
- (6) Da statsborgere fra Island, Liechtenstein og Norge er fritaget fra visumpligt i medfør af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde¹, bør disse lande ikke opføres på listen i bilag II.
- (7) Da aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Schweiz på den anden side om fri bevægelighed for personer² indeholder bestemmelser om, at statsborgere fra Schweiz og fra medlemsstaterne er fritaget for visumpligt, bør Schweiz ikke opføres på listen i bilag II.

¹ EFT L 1 af 3.1.1994, s. 3.

² EFT L 114 af 30.4.2002, s. 6.

- (8) For konventionsflygtninge og statsløse skal beslutningen om visumpligt eller visumfritagelse med forbehold af de forpligtelser, der følger af internationale aftaler, som medlemsstaterne har undertegnet, navnlig Europarådets europæiske overenskomst om ophævelse af visumtvang for flygtninge undertegnet den 20. april 1959 i Strasbourg, træffes på grundlag af det tredjeland, hvor disse personer har bopæl, og som har udstedt deres rejsedokumenter. I betragtning af forskellene mellem medlemsstaternes ret om konventionsflygtninge og statsløsebør medlemsstaterne dog, hvis det tredjeland, hvor disse persongrupper har bopæl, og som har udstedt deres rejsedokumenter, er et af de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget fra visumpligt, kunne afgøre, om disse personer bør fritages fra visumpligt.
- (9) I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1931/2006¹ bør der fastsættes en fritagelse for visumpligt for indehavere af en tilladelse til lokal grænsetrafik.
- (10) Medlemsstaterne bør kunne fastsætte undtagelser fra visumpligten for indehavere af visse andre pas end almindelige pas.
- (11) I særlige tilfælde, der berettiger til en særordning på visumområdet, bør medlemsstaterne kunne fritage visse personkategorier for visumpligten eller omvendt pålægge dem visumpligt, bl.a. i overensstemmelse med folkeretten eller sædvane.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1931/2006 af 20. december 2006 om fastsættelse af regler for lokal grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser og om ændring af Schengen-konventionen (EUT L 405 af 30.12.2006, p.1).

- (12) Medlemsstaterne bør have mulighed for at fritage konventionsflygtninge, alle statsløse, det vil sige både dem, der falder ind under De Forenede Nationers konvention om statsløse personers retsstilling af 28. september 1954, og dem, der ikke gør, og skoleelever, der deltager i en skolerejse, for visumpligt når disse personkategorier har bopæl i et tredjeland, der er opført på listen i bilag II til denne forordning.
- (13) Ordningerne for mulighederne for undtagelser fra visumpligten bør fuldt ud afspejle de faktiske forhold. Visse medlemsstater fritager statsborgere fra de tredjelande, der er opført på listen over tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, og som er medlemmer af de væbnede styrker og rejser inden for rammerne af Den Nordatlantiske Traktats Organisation (NATO) eller Partnerskab for Fred, for visumpligt. Af retssikkerhedsmæssige årsager bør der i denne forordning henvises til disse fritagelser, som er baseret på internationale forpligtelser, der ligger uden for EU-rettens område.
- (14) Fuld visumgensidighed er et mål, som Unionen bør forfølge proaktivt i sine forbindelser med tredjelande, idet dette bidrager til at gøre Unionens eksterne politik mere troværdig og konsekvent.

- (15) Der bør være en unionsmekanisme for iværksættelse af gensidighedsprincippet for det tilfælde, at et af de tredjelande, der er opført på listen i bilag II, beslutter at indføre visumpligt for statsborgere fra en eller flere medlemsstater. Denne mekanisme bør give Unionen mulighed for at reagere solidarisk, hvis et sådant tredjeland indfører visumpligt for mindst én medlemsstats statsborgere.
- (16) Når der modtages en meddelelse fra en medlemsstat om, at et tredjeland, der er opført på listen i bilag II, har indført visumpligt for den pågældende medlemsstats statsborgere, bør alle medlemsstaterne reagere i fællesskab og dermed fremkomme med en EU-reaktion på en situation, der berører Unionen som helhed og behandler dens statsborgere forskelligt.

- (17) For at sikre en passende inddragelse af Europa-Parlamentet og Rådet i anden fase af anvendelsen af gensidighedsmekanismen og i betragtning af den særligt følsomme politiske karakter af suspensionen af visumfritagelsen for alle statsborgere fra et tredjeland, der er opført på listen i bilag II, og de horisontale virkninger for medlemsstaterne, de associerede Schengenlande og Unionen selv, navnlig for så vidt angår deres eksterne forbindelser og Schengenrådets generelle funktionsmåde, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) for så vidt angår visse elementer i gensidighedsmekanismen. At tillægge sådanne beføjelser til Kommissionen tager hensyn til behovet for en politisk drøftelse af Unionens visumpolitik i Schengenområdet. Det afspejler også behovet for at sikre tilstrækkelig gennemsigtighed og retssikkerhed i forbindelse med anvendelsen af gensidighedsmekanismen på alle statsborgere fra det pågældende tredjeland, navnlig ved hjælp af den tilsvarende midlertidige ændring af bilag II til denne forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter.

¹ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (18) Denne forordning bør etablere en mekanisme til midlertidig suspension af visumfritagelsen for et tredjeland, der er opført på listen i bilag II ("suspensionsmekanismen"), i en nødsituation, hvor der er behov for en hurtig reaktion for at løse de vanskeligheder, som mindst én medlemsstat står overfor, idet der tages højde for denne nødsituations overordnede følger for Unionen som helhed.
- (19) For at sikre en effektiv anvendelse af suspensionsmekanismen og af visse bestemmelser vedrørende gensidighedsmekanismen og navnlig for at åbne mulighed for, at der i passende omfang tages hensyn til alle relevante faktorer og mulige virkninger af anvendelsen af disse mekanismer bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med hensyn til fastlæggelse af, hvilke kategorier af statsborgere fra det pågældende tredjeland, der skal være omfattet af en midlertidig suspension af visumfritagelsen inden for rammerne af gensidighedsmekanismen og af den tilsvarende varighed af denne suspension samt med hensyn til suspensionsmekanismen. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹. Undersøgellesproceduren bør anvendes i forbindelse med vedtagelsen af sådanne gennemførelsesretsakter.
- (20) Det er nødvendigt at undgå og imødegå enhver form for misbrug som følge af en visumfritagelse for kortvarige ophold for statsborgere fra et tredjeland, hvis de udgør en trussel for den berørte medlemsstats offentlige orden (ordre public) og indre sikkerhed.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (21) Suspensionsmekanismen bør gøre det muligt for medlemsstaterne at meddele forhold, der fører til en eventuel suspension, og give Kommissionen mulighed for at udløse suspensionsmekanismen på eget initiativ.
- (22) Anvendelse af suspensionsmekanismen bør navnlig lettes ved at forkorte referenceperioder og frister, hvilket giver mulighed for en hurtig procedure, og de mulige grunde til suspension bør omfatte en svækkelse af samarbejdet om tilbagetagelse samt en væsentlig stigning i risiciene for den offentlige orden eller den indre sikkerhed i medlemsstaterne. En sådan svækkelse af samarbejdet bør omfatte tilfælde, hvor der er en væsentlig stigning i andelen af afslag på anmodninger om tilbagetagelse, herunder af tredjelandsstatsborgere der har passeret gennem det pågældende tredjeland, hvor en tilbagetagelsesaftale indgået mellem Unionen eller en medlemsstat og det pågældende tredjeland fastsætter en sådan tilbagetagelsesforpligtelse. Kommissionen bør også kunne udløse suspensionsmekanismen i tilfælde af, at tredjelandet ikke samarbejder om tilbagetagelse, særlig når der er indgået en aftale om tilbagetagelse mellem tredjelandet og Unionen.
- (23) Med henblik på suspensionsmekanismen betyder en væsentlig stigning en stigning, som overskrider tærsklen på 50 %. Det kunne også betyde en lavere stigning, hvis Kommissionen skønnede det relevant i det specifikke tilfælde, som meddeles af den berørte medlemsstat.
- (24) Med henblik på suspensionsmekanismen betyder en lav anerkendelsesprocent en anerkendelsesprocent for asylansøgninger på omkring 3 eller 4 %. Det kunne også betyde en højere anerkendelsesprocent, hvis Kommissionen skønnede det relevant i det specifikke tilfælde, som meddeles af den berørte medlemsstat.

- (25) Det er nødvendigt at undgå og imødegå enhver form for misbrug af visumfritagelse, hvis det fører til øget migrationspres som følge af f.eks. en stigning i antallet af ubegrundede asylansøgninger, og også hvis det fører til ubegrundede ansøgninger om opholdstilladelse.
- (26) Med henblik på at sikre, at de specifikke krav, som blev anvendt ved vurderingen af hensigtsmæssigheden af en visumfritagelse, indrømmet som resultat af en vellykket afslutning af en visumliberaliseringsdialog, fortsat opfyldes på sigt, bør Kommissionen overvåge situationen i de pågældende tredjelande. Kommissionen bør navnlig være opmærksom på menneskerettighedssituationen i de pågældende tredjelande.
- (27) Kommissionen bør med regelmæssige mellemrum og mindst en gang om året aflægge rapport til Europa-Parlamentet og til Rådet i en periode på syv år efter ikrafttrædelsen af visumliberaliseringen for et bestemt tredjeland, og derefter når Kommissionen finder det nødvendigt, eller efter anmodning fra Europa-Parlamentet eller fra Rådet.
- (28) Kommissionen bør, inden den træffer afgørelse om midlertidigt at suspendere visumfritagelsen for et tredjeland statsborgere, tage hensyn til menneskerettighedssituationen i det pågældende tredjeland og de mulige konsekvenser af en suspension af visumfritagelsen for denne situation.

- (29) Suspension af visumfritagelsen ved en gennemførelsesretsakt bør omfatte visse kategorier af statsborgere fra det pågældende tredjeland med henvisning til de relevante typer af rejседokumenter og, hvor det er relevant, til yderligere kriterier, såsom personer, der for første gang rejser til medlemsstaternes område. Gennemførelsesretsakten bør fastlægge de kategorier af statsborgere, for hvem suspensionen bør gælde, idet der tages hensyn til de særlige forhold, som en eller flere medlemsstater har meddelt, eller som Kommissionen har aflagt rapport om, og proportionalitetsprincippet.
- (30) For at sikre en passende inddragelse af Europa-Parlamentet og Rådet i gennemførelsen af suspensionsmekanismen under hensyn til den politisk følsomme karakter af en suspension af en visumfritagelse for alle statsborgere fra et tredjeland, der er opført på listen i bilag II til denne forordning, og de horisontale virkninger for medlemsstaterne og Unionen selv, navnlig for så vidt angår deres eksterne forbindelser og Schengenområdet generelle funktionsmåde, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår den midlertidige suspension af visumfritagelsen for de pågældende tredjelandes statsborgere. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

- (31) For at sikre, at visaordningen bliver gennemsigtig, og at de berørte personer modtager oplysninger, bør medlemsstaterne meddele Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke foranstaltninger de træffer inden for rammerne af denne forordning. Disse oplysninger skal af samme grund ligeledes offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (32) Betingelserne for indrejse på medlemsstaternes område eller udstedelse af visa bør ikke berøre de gældende regler for anerkendelsen af rejsedokumenters gyldighed.
- (33) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet i artikel 5 i Traktaten om Den Europæiske Union er det, for at sikre, at den fælles visumpolitik fungerer effektivt, nødvendigt og hensigtsmæssigt at vedtage en forordning for at fastlægge listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav.
- (34) Denne forordning bør ikke berøre anvendelsen af de internationale aftaler, der er indgået af Det Europæiske Fællesskab inden ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 539/2001, og som indebærer, at det er nødvendigt at fravige den fælles visumpolitik, samtidig med at der tages hensyn til Den Europæiske Unions Domstols retspraksis.

- (35) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF².
- (36) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne³, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B og C, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF⁴.

¹ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

² Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

³ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁴ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

- (37) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B og C, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU².

¹ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

² Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

- (38) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF¹; Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (39) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF²; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

¹ Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

² Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

Artikel 1

Denne forordning fastlægger de tredjelande, hvis statsborgere er henholdsvis omfattet af og fritaget for visumpligt, baseret på en individuel vurdering under anvendelse af forskellige kriterier, der bl.a. vedrører ulovlig indvandring, offentlig orden og sikkerhed, økonomiske fordele, navnlig med hensyn til turisme og udenrigshandel, Unionens eksterne forbindelser med de pågældende tredjelande, herunder navnlig hensynet til menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, samt konsekvenserne af regional sammenhæng og gensidighed.

Artikel 2

Ved anvendelsen af denne forordning forstås ved »visum«, et visum som defineret i artikel 2, nr. 2), litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009¹.

Artikel 3

1. Statsborgere fra tredjelande, der er opført på listen i bilag I, skal være i besiddelse af visum, når de passerer medlemsstaternes ydre grænser.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1).

2. Med forbehold af de forpligtelser, som følger af Europarådets europæiske overenskomst om ophævelse af visumpligt for flygtninge, der blev undertegnet i Strasbourg den 20. april 1959, skal konventionsflygtninge og statsløse være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, hvis det tredjeland, hvor de har deres bopæl, og som har udstedt deres rejsedokument, er et tredjeland, der er opført på listen i bilag I til denne forordning.

Artikel 4

1. Statsborgere fra tredjelande, der er opført på listen i bilag II, er fritaget for det i artikel 3, stk. 1, omhandlede krav i forbindelse med ophold på højst 90 dage inden for en periode på 180 dage.
2. Desuden er følgende personer fritaget for visumpligt:
- a) statsborgere i et tredjeland, der er opført på listen i bilag I til denne forordning, når disse er indehavere af en tilladelse til lokal grænsetrafik, der er udstedt af medlemsstaterne i henhold til forordning (EF) nr. 1931/2006, og de udøver deres ret inden for ordningen for lokal grænsetrafik
 - b) skoleelever, som er statsborgere i et tredjeland, der er opført på listen i bilag I til nærværende forordning, når disse skoleelever har bopæl i en medlemsstat, der anvender Rådets afgørelse 94/795/RIA¹, og deltager i en organiseret skolerejse og ledsages af en lærer fra institutionen

¹ Rådets afgørelse 94/795/RIA af 30. november 1994 om en fælles aktion vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3, stk. 2, litra b), i traktaten om Den Europæiske Union vedrørende rejselempelser for skoleelever fra tredjelande med bopæl i en medlemsstat (EFT L 327 af 19.12.1994, s. 1).

- c) konventionsflygtninge og statsløse og andre personer uden noget statsborgerskab, som har bopæl i en medlemsstat, og som er indehavere af et rejsedokument, der er udstedt af denne medlemsstat.

Artikel 5

Statsborgere fra nye tredjelande, der er opstået af tredjelande, som er opført på listerne i bilag I og II, er underlagt henholdsvis artikel 3 og 4, indtil Rådet træffer anden afgørelse efter proceduren i den relevante artikel i TEUF.

Artikel 6

1. En medlemsstat kan fastsætte undtagelser fra visumplikten i artikel 3 eller fra visumfritagelsen i artikel 4 for:
 - a) indehavere af diplomatpas, tjenestepas/officielle pas eller særlige pas
 - b) medlemmer af besætningen inden for civil luftfart og skibsfart i forbindelse med udførelsen af deres opgaver
 - c) medlemmer af besætningen inden for civil skibsfart, når de har landlov og er i besiddelse af identitetspapirer for søfarende udstedt i henhold til Den Internationale Arbejdsorganisations konvention nr. 108 af 13. maj 1958 eller nr. 185 af 19. juni 2003 eller Den Internationale Søfartsorganisations konvention om lettelse af international samfærdsel ad søvejen af 9. april 1965

- d) besætning og deltagere i nødhjælps- eller redningsaktioner i tilfælde af en katastrofe eller et ulykkestilfælde
- e) civil besætning på skibe på internationale indre vandveje
- f) indehavere af rejsedokumenter, der udstedes af mellemstatslige internationale organisationer, som mindst én medlemsstat er medlem af, eller af andre enheder, som den berørte medlemsstat har anerkendt som værende underlagt international ret, til ansatte i disse organisationer eller enheder.

2. En medlemsstat kan fritage følgende for visumpligt, jf. artikel 3:

- a) skoleelever, som er statsborgere i et tredjeland, der er opført på listen i bilag I, og som har bopæl i et tredjeland, der er opført på listen i bilag II, eller i Schweiz eller Liechtenstein, når disse skoleelever deltager i en organiseret skolerejse og ledsages af en lærer fra institutionen
- b) konventionsflygtninge og statsløse, hvis det tredjeland, hvor de har deres bopæl, og som har udstedt deres rejsedokument, er et af de tredjelande, der er opført på listen i bilag II
- c) medlemmer af de væbnede styrker, der rejser inden for rammerne af NATO eller Partnerskab for Fred og er indehavere af de identitetskort og marchordrer, som er omhandlet i overenskomsten mellem deltagerne i Den Nordatlantiske Traktat vedrørende status for deres styrker af 19. juni 1951

- d) konventionsflygtninge og statsløse og andre personer uden noget statsborgerskab, som har ophold i Det Forenede Kongerige eller Irland, og som er indehavere af et af Det Forenede Kongerige eller Irland udstedt rejsedokument, der anerkendes af den berørte medlemsstat, med forbehold af kravene i Europarådets europæiske overenskomst om ophævelse af visumtvang for flygtninge undertegnet den 20. april 1959 i Strasbourg.

- 3. En medlemsstat kan fravige visumfritagelsen i artikel 4 for personer, der udøver lønnet beskæftigelse under opholdet.

Artikel 7

Hvis et tredjeland, der er opført på listen i bilag II, anvender visumpligt over for mindst én medlemsstats statsborgere, finder følgende bestemmelser anvendelse:

- a) Senest 30 dage efter, at det pågældende tredjeland har indført visumpligt, giver den berørte medlemsstat Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen skriftlig meddelelse herom.

Denne meddelelse skal:

- i) angive datoen for gennemførelsen af visumpligten, og hvilke typer rejsedokumenter og visa der er omfattet
- ii) omfatte en detaljeret beskrivelse af de foreløbige foranstaltninger, som den berørte medlemsstat har truffet med henblik på at sikre visumfri rejse mellem medlemsstaten og det pågældende tredjeland, og alle relevante oplysninger

Oplysninger om denne meddelelse offentliggøres straks af Kommissionen i *Den Europæiske Unions Tidende*, med oplysninger om datoen for gennemførelsen af visumplikten, og hvilke typer rejsedokumenter og visa der er omfattet.

Hvis tredjelandet beslutter at ophæve visumplikten inden udløbet af den i første afsnit i dette litra nævnte frist, gives meddelelsen ikke, eller den trækkes tilbage, og oplysningerne offentliggøres ikke.

- b) Kommissionen tager umiddelbart efter datoen for offentliggørelsen, jf. litra a), tredje afsnit, og i samråd med den berørte medlemsstat kontakt til det pågældende tredjeland's myndigheder, navnlig på det politiske, økonomiske og handelsmæssige område, med henblik på at genindføre eller indføre visumfri rejse og oplyser straks Europa-Parlamentet og Rådet om disse kontakter.
- c) Hvis tredjelandet ikke senest inden for 90 dage efter datoen for offentliggørelsen, jf. litra a), tredje afsnit, har ophævet visumplikten på trods af alle de kontakter, der er taget i overensstemmelse med litra b), kan den berørte medlemsstat anmode Kommissionen om at suspendere visumfritagelsen for visse kategorier af det pågældende tredjeland's statsborgere. Hvis en medlemsstat fremsætter en sådan anmodning, underretter den Europa-Parlamentet og Rådet herom.

- d) Når Kommissionen overvejer de videre skridt i overensstemmelse med litra e), f) eller h), tager den højde for resultaterne af den berørte medlemsstats foranstaltninger med henblik på at sikre visumfri rejse mellem medlemsstaten og det pågældende tredjeland, de i litra b) omhandlede kontakter og konsekvenserne af suspensionen af visumfritagelsen for Unionens og dens medlemsstaters eksterne forbindelser med det pågældende tredjeland.
- e) Hvis det pågældende tredjeland ikke har ophævet visumplikten, skal Kommissionen senest inden for seks måneder efter datoen for offentliggørelsen, jf. litra a), tredje afsnit, og derefter mindst hver sjette måned inden for en samlet periode, der ikke må overskride den dato, hvor den delegerede retsakt, der er omhandlet i litra f), træder i kraft, eller der gøres indsigelse mod den:
- i) efter anmodning fra den berørte medlemsstat eller på dens eget initiativ, vedtage en gennemførelsesretsakt, der midlertidigt suspenderer visumfritagelsen for visse kategorier af statsborgere fra det pågældende tredjeland i en periode på op til seks måneder. Denne gennemførelsesretsakt fastsætter en dato inden for 90 dage efter ikrafttrædelsen, hvor suspensionen af visumfritagelsen skal træde i kraft, under hensyntagen til de tilgængelige ressourcer på medlemsstaternes konsulater. Ved vedtagelse af efterfølgende gennemførelsesretsakter kan Kommissionen forlænge denne suspension med yderligere perioder på op til seks måneder, og den kan ændre de kategorier af statsborgere fra det pågældende tredjeland, for hvilke visumfritagelsen er suspenderet.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 11, stk. 2. Med forbehold af anvendelsen af artikel 6 skal alle de kategorier af statsborgere fra det pågældende tredjeland, der er omhandlet i gennemførelsesretsakten, i de perioder, hvor denne suspension finder anvendelse, være i besiddelse af et visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, eller

- ii) forelægge udvalget i artikel 11, stk. 1, en rapport med en vurdering af situationen og begrundelsen for, at den besluttede ikke at suspendere visumfritagelsen, og underrette Europa-Parlamentet og Rådet herom.

Kommissionen tager hensyn til alle relevante faktorer, såsom de i litra d) nævnte, i denne rapport. Europa-Parlamentet og Rådet kan have en politisk drøftelse på grundlag af disse rapporter.

- f) Hvis det pågældende tredjeland ikke senest inden for 24 måneder efter datoen for offentliggørelsen, jf. litra a), tredje afsnit, har ophævet visumplikten, vedtager Kommissionen en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 10, der i en periode på 12 måneder midlertidigt suspenderer visumfritagelsen for statsborgere fra det pågældende tredjeland. Den delegerede retsakt skal fastsætte en dato inden for 90 dage efter dens ikrafttræden, hvor suspensionen af visumfritagelsen skal træde i kraft, under hensyntagen til de tilgængelige ressourcer på medlemsstaternes konsulater, og ændre bilag II i overensstemmelse hermed. Denne ændring skal foretages ved, at der ved siden af navnet på det pågældende tredjeland indsættes en fodnote, der angiver, at visumfritagelsen er suspenderet for det pågældende tredjeland, og fastsætter varigheden af denne suspension.

Fra den dato, hvor suspensionen af visumfritagelsen for statsborgere fra det pågældende tredjeland træder i kraft, eller hvor der er gjort indsigelse mod den delegerede retsakt i henhold til artikel 10, stk. 7, udløber eventuelle gennemførelsesretsakter vedtaget i henhold til denne artikels første afsnit, litra e), for så vidt angår dette tredjeland. Såfremt Kommissionen forelægger et lovgivningsforslag som omhandlet i litra h), forlænges suspensionsperioden af visumfritagelsen, nævnt i første afsnit i nærværende litra, med seks måneder. Den i nævnte afsnit omhandlede fodnote ændres i overensstemmelse hermed.

Med forbehold af anvendelsen af artikel 6 skal de statsborgere fra det pågældende tredjeland, der er omfattet af den delegerede retsakt, i de perioder, hvor denne suspension finder anvendelse, være i besiddelse af et visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser.

- g) Eventuelle efterfølgende meddelelser fra en anden medlemsstat i medfør af litra a) vedrørende samme tredjeland i løbet af anvendelsesperioden for foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til litra e) eller f), for så vidt angår det pågældende tredjeland, sammenlægges med de igangværende procedurer, uden at fristerne eller perioderne i nævnte litraer forlænges.
- h) Hvis det pågældende tredjeland ikke har ophævet visumpligten senest inden for seks måneder efter datoen for den i litra f) omhandlede delegerede retsakts ikrafttræden, kan Kommissionen forelægge et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning med henblik på at overføre henvisningen til tredjelandet fra bilag II til bilag I.
- i) Procedurerne i litra e), f) og h) berører ikke Kommissionens ret til på ethvert tidspunkt at forelægge et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning med henblik at overføre henvisningen til det pågældende tredjeland fra bilag II til bilag I.

- j) Såfremt det pågældende tredjeland ophæver visumpligten, giver den berørte medlemsstat omgående Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen meddelelse herom. Kommissionen offentliggør straks meddelelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Eventuelle gennemførelsesretsakter eller delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til litra e) eller f) vedrørende det pågældende tredjeland udløber syv dage efter offentliggørelsen som omhandlet i første afsnit i nærværende litra. Hvis det pågældende tredjeland har indført visumpligt over for to eller flere medlemsstaters statsborgere, udløber gennemførelsesretsakterne eller de delegerede retsakter vedrørende dette tredjeland syv dage efter offentliggørelsen af meddelelsen vedrørende den sidst berørte medlemsstat, hvis statsborgere var pålagt visumpligt af det pågældende tredjeland. Den i litra f), første afsnit, nævnte fodnote slettes ved udløbet af den pågældende delegerede retsakt. Kommissionen offentliggør straks oplysningerne om dens udløb i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Såfremt det pågældende tredjeland ophæver visumpligten, uden at den pågældende medlemsstat meddeler dette i overensstemmelse med første afsnit i nærværende litra, sørger Kommissionen på eget initiativ for straks at foretage den offentliggørelse, der er omhandlet i nævnte afsnit, og andet afsnit i nærværende litra finder anvendelse.

Artikel 8

1. Uanset artikel 4, suspenderes visumfritagelsen midlertidigt for statsborgere i et tredjeland opført på listen i bilag II på grundlag af relevante og objektive data i overensstemmelse med nærværende artikel.
2. En medlemsstat kan give Kommissionen meddelelse, hvis den i en periode på to måneder sammenlignet med samme periode i det forudgående år eller med de sidste to måneder, der gik forud for gennemførelsen af visumfritagelsen for statsborgere fra et tredjeland, der er opført på listen i bilag II, står over for et eller flere af følgende forhold:
 - a) en væsentlig stigning i antallet af statsborgere fra det pågældende tredjeland, som nægtes indrejse eller opholder sig på medlemsstatens område uden at have ret til det
 - b) en væsentlig stigning i antallet af asylansøgninger fra statsborgere fra det pågældende tredjeland, for hvilket anerkendelsesprocenten er lav
 - c) en svækkelse af samarbejdet om tilbagetagelse med det pågældende tredjeland, der er underbygget af tilstrækkelige data, navnlig en væsentlig stigning i andelen af afslag på medlemsstatens anmodninger om tilbagetagelse til det pågældende tredjeland for så vidt angår tredjelandets egne statsborgere eller, hvis en tilbagetagelsesaftale indgået mellem Unionen eller denne medlemsstat og det pågældende tredjeland fastsætter dette, for så vidt angår tredjelandssstatsborgere, der har passeret gennem tredjelandet

- d) en stigning i risikoen for eller overhængende trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed i medlemsstaterne, navnlig en væsentlig stigning i alvorlige strafbare handlinger i relation til statsborgere fra dette tredjeland, der er underbygget af objektive, konkrete og relevante oplysninger og data fra de kompetente myndigheder.

Den i dettes stykkes første afsnit nævnte meddelelse skal angive de årsager, der ligger til grund for den, og omfatte relevante data og statistikker samt en detaljeret redegørelse for de foreløbige foranstaltninger, som den berørte medlemsstat har truffet med henblik på at rette op på situationen. Den pågældende medlemsstat kan i sin meddelelse præcisere, hvilke kategorier af statsborgere fra det pågældende tredjeland der skal være omfattet af en gennemførelsesretsakt i henhold til stk. 6, litra a), og angive de nærmere årsager hertil. Kommissionen underretter straks Europa-Parlamentet og Rådet om en sådan meddelelse.

- 3. Hvis Kommissionen, under hensyntagen til de relevante data, rapporter og statistikker, har konkrete og pålidelige oplysninger om, at de forhold, der er omhandlet i stk. 2, litra a), b), c) eller d), forekommer i en eller flere medlemsstater, eller om, at tredjelandet ikke samarbejder om tilbagetagelse, særlig når der er indgået en aftale om tilbagetagelse mellem det pågældende tredjeland og Unionen, skal Kommissionen straks underrette Europa-Parlamentet og Rådet om sin analyse, og bestemmelserne i stk. 6 finder anvendelse.

Med henblik på første afsnit kan ikke-samarbejde om tilbagetagelse bestå i, f.eks.:

- afslag på eller undladelse af at behandle anmodninger om tilbagetagelse i tide
- undladelse af i tide at udstede rejsedokumenter til brug for tilbagesendelse inden for de frister, der er fastsat i aftalen om tilbagetagelse, eller afvisning af europæiske rejsedokumenter udstedt efter udløbet af de frister, der er fastsat i aftalen om tilbagetagelse, eller
- ophør eller suspension af aftalen om tilbagetagelse.

4. Kommissionen overvåger den fortsatte overholdelse af de specifikke krav, der er baseret på artikel 1, og som blev anvendt ved vurderingen af hensigtsmæssigheden af en visumfritagelse til de tredjelande, hvis statsborgere, når de indrejser på medlemsstaters område, er blevet indrømmet fritagelse fra visumpligt som følge af en vellykket afslutning af en visumliberaliseringsdialog mellem Unionen og det pågældende tredjeland.

Desuden aflægger Kommissionen med regelmæssige mellemrum og mindst en gang om året rapport til Europa-Parlamentet og til Rådet i en periode på syv år efter datoen for ikrafttrædelsen af visumliberaliseringen for dette tredjeland, og derefter når Kommissionen finder det nødvendigt, eller efter anmodning fra Europa-Parlamentet eller fra Rådet. Rapporten skal fokusere på de tredjelande, for hvilke Kommissionen på grundlag af konkrete og pålidelige oplysninger finder, at visse krav ikke længere overholdes.

Stk. 6 finder anvendelse, hvis en rapport fra Kommissionen viser, at et eller flere af de specifikke krav ikke længere overholdes i forhold til et bestemt tredjeland.

5. Kommissionen undersøger enhver meddelelse i henhold til stk. 2, idet den tager hensyn til følgende forhold:
- a) om der foreligger en af de situationer, der er omhandlet i stk. 2
 - b) antallet af medlemsstater, der er berørt af et af de i stk. 2 omhandlede forhold
 - c) den overordnede indvirkning af de i stk. 2 omhandlede forhold på migrationssituationen i Unionen, således som den fremgår af data fra medlemsstaterne eller data, som Kommissionen har til rådighed
 - d) de rapporter, som er udarbejdet af den europæiske grænse- og kystvagt, Det Europæiske Asylstøttekontor eller Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) eller enhver anden EU-institution eller ethvert andet EU-organ, -kontor eller -agentur eller enhver anden international organisation, der har kompetence inden for anliggender, der er omfattet af denne forordning, hvis omstændighederne i det specifikke tilfælde kræver det
 - e) de oplysninger, som den pågældende medlemsstat måtte have oplyst i sin meddelelse i relation til eventuelle foranstaltninger i henhold til stk. 6, litra a)
 - f) det generelle spørgsmål om offentlig orden og den indre sikkerhed i samråd med den berørte medlemsstat.

Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om resultaterne af sin undersøgelse.

6. Såfremt Kommissionen på grundlag af den i stk. 3 omhandlede analyse, den i stk. 4 omhandlede rapport eller den i stk. 5 omhandlede undersøgelse, og under hensyntagen til konsekvenserne af en suspension af visumfritagelsen for Unionens og dens medlemsstaters eksterne forbindelser med det pågældende tredjeland, idet den i tæt samarbejde med tredjelandet arbejder for at finde alternative langsigtede løsninger, beslutter, at der er behov for tiltag, eller såfremt et simpelt flertal af medlemsstaterne har givet Kommissionen meddelelse om, at der foreligger forhold, der er omhandlet i stk. 2, litra a), b), c) eller d), finder følgende bestemmelser anvendelse:
 - a) Kommissionen skal vedtage en gennemførelsesretsakt om midlertidig suspension af visumfritagelsen for statsborgere fra det pågældende tredjeland for en periode på ni måneder. Suspensionen finder anvendelse for visse kategorier af statsborgere fra det pågældende tredjeland med henvisning til de relevante typer af rejsedokumenter og eventuelt til yderligere kriterier. Ved fastlæggelsen af de kategorier, som suspensionen skal omfatte, medtager Kommissionen på grundlag af de foreliggende oplysninger tilstrækkeligt brede kategorier til effektivt at bidrage til at håndtere de i stk. 2, 3 og 4 omhandlede forhold i det konkrete tilfælde under overholdelse af proportionalitetsprincippet. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakten senest en måned efter, at den:
 - i) har modtaget den i stk. 2 omhandlede meddelelse

- ii) er blevet bekendt med de i stk. 3 omhandlede oplysninger
- iii) har aflagt den i stk. 4 omhandlede rapport eller
- iv) har modtaget meddelelsen fra et simpelt flertal af medlemsstaterne om, at der foreligger forhold, der er omhandlet i stk. 2, litra a), b), c) eller d).

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 11, stk. 2. Den fastsætter den dato, hvor suspensionen af visumfritagelsen skal træde i kraft.

I suspensionsperioden indleder Kommissionen en udvidet dialog med det pågældende tredjeland med henblik på at afhjælpe de pågældende forhold.

- b) Hvis de forhold, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, 3 og 4, fortsat består, vedtager Kommissionen senest to måneder inden udløbet af den i nærværende stykkes litra a) omhandlede periode på ni måneder en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 10, som midlertidigt suspenderer anvendelsen af bilag II for en periode på 18 måneder for alle statsborgere fra det pågældende tredjeland. Den delegerede retsakt får virkning fra datoen for udløbet af den i nærværende stykkes litra a) omhandlede gennemførelsesretsakt og ændrer bilag II i overensstemmelse hermed. Denne ændring skal foretages ved, at der ved siden af navnet på det pågældende tredjeland indsættes en fodnote, der angiver, at visumfritagelsen er suspenderet for det pågældende tredjeland, og fastsætter varigheden af denne suspension.

Såfremt Kommissionen har forelagt et lovgivningsmæssigt forslag i henhold til stk. 7, forlænges suspensionsperioden af visumfritagelsen i den delegerede retsakt med seks måneder. Fodnoten ændres i overensstemmelse hermed.

Med forbehold af anvendelsen af artikel 6 skal statsborgerne fra det pågældende tredjeland i den periode, hvor suspensionen finder anvendelse, være i besiddelse af et visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser.

En medlemsstat, som i overensstemmelse med artikel 6 fastsætter bestemmelser om nye visumfritagelser for en kategori af statsborgere fra det tredjeland, der er omfattet af retsakten om suspension af visumfritagelsen, meddeler disse foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 12.

7. Inden udgangen af gyldighedsperioden for den delegerede retsakt vedtaget i henhold til stk. 6, litra b), forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport. Rapporten ledsages eventuelt af et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning med henblik på at overføre henvisningen til det pågældende tredjeland fra bilag II til bilag I.
8. Hvis Kommissionen har forelagt et lovgivningsmæssigt forslag i henhold til stk. 7, kan den forlænge gyldighedsperioden for gennemførelsesretsakten vedtaget i henhold til denne artikels stk. 6, litra a) for en periode på højst 12 måneder. Afgørelsen om at forlænge gyldighedsperioden for gennemførelsesretsakten vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 11, stk. 2.

Artikel 9

1. Senest den 10. januar 2018 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af effektiviteten af gensidighedsmekanismen i artikel 7, og forelægger om nødvendigt et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning. Europa-Parlamentet og Rådet behandler et sådant forslag efter den almindelige lovgivningsprocedure.
2. Kommissionen forelægger senest den 29. marts 2021 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af effektiviteten af suspensionsmekanismen i artikel 8 og forelægger om nødvendigt et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning. Europa-Parlamentet og Rådet behandler et sådant forslag efter den almindelige lovgivningsprocedure.

Artikel 10

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 7, litra f), tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 9. januar 2014. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 8, stk. 6, litra b), tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 28. marts 2017. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
4. Den i artikel 7, litra f), og i artikel 8, stk. 6, litra b), omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
5. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
6. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

7. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 7, litra f), træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på fire måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.
8. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 6, litra b), træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og til Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse.

Artikel 11

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.
3. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne meddeler de øvrige medlemsstater og Kommissionen de foranstaltninger, de har truffet i medfør af artikel 6 inden fem arbejdsdage fra vedtagelsen af foranstaltningerne.
2. Meddelelserne i stk. 1 offentliggøres af Kommissionen til orientering i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 13

Denne forordning berører ikke medlemsstaternes beføjelser til at anerkende stater og territoriale enheder samt pas, rejse- og identitetsdokumenter, som udstedes af deres myndigheder.

Artikel 14

Forordning (EF) nr. 539/2001 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag IV.

Artikel 15

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

Liste over de tredjelande, hvis
statsborgere skal være i besiddelse af visum
ved passage af medlemsstaternes ydre grænser

1) STATER

Afghanistan

Algeriet

Angola

Armenien

Aserbajdsjan

Bahrain

Bangladesh

Belize

Benin

Bhutan

Bolivia

Botswana

Burkina Faso

Burundi

Cambodja

Cameroun

Centralafrikanske Republik, Den

Comorerne

Congo

Cuba

Demokratiske Republik Congo, Den

Djibouti

Dominikanske Republik, Den

Ecuador

Egypten

Elfenbenskysten

Eritrea

Etiopien

Fiji

Filippinerne

Gabon

Gambia

Ghana

Guinea

Guinea-Bissau

Guyana

Haiti

Hviderusland

Indien

Indonesien

Irak

Iran

Jamaica

Jordan

Kap Verde

Kasakhstan

Kenya

Kina

Kirgisistan

Kuwait

Laos

Lesotho

Libanon

Liberia

Libyen

Madagaskar

Malawi

Maldiverne

Mali

Marokko

Mauretanien

Mongoliet

Mozambique

Myanmar/Burma

Namibia

Nepal

Niger

Nigeria

Nordkorea

Oman

Pakistan

Papua Ny Guinea

Qatar

Rusland

Rwanda

São Tomé og Príncipe

Saudi-Arabien

Senegal

Sierra Leone

Somalia

Sri Lanka

Sudan

Surinam

Swaziland

Sydafrika

Sydsudan

Syrien

Tadsjikistan

Tanzania

Tchad

Thailand

Togo

Tunesien

Turkmenistan

Tyrkiet

Uganda

Usbekistan

Vietnam

Yemen

Zambia

Zimbabwe

Ækvatorialguinea

2) ENHEDER OG TERRITORIALE MYNDIGHEDER, DER IKKE ER ANERKENDT
SOM STATER AF MINDST EN MEDLEMSSTAT

- Den Palæstinensiske Myndighed
 - Kosovo som defineret ved De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1244 af 10. juni 1999
-

BILAG II

Liste over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget
for kravet om at være i besiddelse af visum
ved passage af medlemsstaternes ydre grænser
i forbindelse med ophold på højst 90 dage inden for en periode på 180 dage

1) STATER

Tidligere jugoslaviske republik Makedonien¹

Andorra

Forenede Arabiske Emirater, De²

Antigua og Barbuda

Albanien¹

Argentina

Australien

Bosnien-Hercegovina¹

Barbados

Brunei

Brasilien

¹ Visumfritagelsen skal kun gælde for indehavere af biometriske pas.

² Visumfritagelsen træder i kraft på datoen for ikrafttrædelsen af en visumfritagelsesaftale med Den Europæiske Union.

Bahamas

Canada

Chile

Colombia

Costa Rica

Dominica¹

Mikronesien¹

Grenada¹

Georgien²

Guatemala

Honduras

Israel

Japan

Kiribati¹

¹ Visumfritagelsen træder i kraft på datoen for ikrafttrædelsen af en visumfritagelsesaftale med Den Europæiske Union.

² Visumfritagelsen skal begrænses til indehavere af biometriske pas, der er udstedt af Georgien i overensstemmelse med standarderne fra Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO).

Saint Kitts og Nevis

Sydkorea

Saint Lucia¹

Monaco

Moldova²

Montenegro³

Marshalløerne¹

Mauritius

Mexico

Malaysia

Nicaragua

Nauru¹

New Zealand

¹ Visumfritagelsen træder i kraft på datoen for ikrafttrædelsen af en visumfritagelsesaftale med Den Europæiske Union.

² Visumfritagelsen skal begrænses til indehavere af biometriske pas, der er udstedt af Moldova i overensstemmelse med standarderne fra Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO).

³ Visumfritagelsen skal kun gælde for indehavere af biometriske pas.

Panama

Peru¹

Palau¹

Paraguay

Serbien (med undtagelse af indehavere af serbiske pas, som er udstedt af det serbiske koordinationsdirektorat (på serbisk: Koordinaciona uprava))²

Salomonøerne

Seychellerne

Singapore

San Marino

El Salvador

Timor-Leste¹

Tonga¹

Trinidad og Tobago

Tuvalu¹

¹ Visumfritagelsen træder i kraft på datoen for ikrafttrædelsen af en visumfritagelsesaftale med Den Europæiske Union.

² Visumfritagelsen skal kun gælde for indehavere af biometriske pas.

Ukraine¹

Amerikas Forenede Stater

Uruguay

Hellige Stol

Saint Vincent og Grenadinerne²

Venezuela

Vanuatu²

Samoa

2) FOLKEREPUBLIKKEN KINAS SÆRLIGE ADMINISTRATIVE OMRÅDER

SAR Hongkong³

SAR Macao⁴

¹ Visumfritagelsen skal begrænses til indehavere af biometriske pas, der er udstedt af Ukraine i overensstemmelse med standarderne fra Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO).

² Visumfritagelsen træder i kraft på datoen for ikrafttrædelsen af en visumfritagelsesaftale med Den Europæiske Union.

³ Visumfritagelsen skal kun finde anvendelse på indehavere af pas udstedt af "Hong Kong Special Administrative Region".

⁴ Visumfritagelsen skal kun finde anvendelse på indehavere af pas udstedt af "Região Administrativa Especial de Macau".

3) BRITISKE STATSBOGGERE, DER IKKE ER STATSBOGGERE I DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND I HENHOLD TIL EU-RETTE

British nationals (Overseas)

British overseas territories citizens (BOTC)

British overseas citizens (BOC)

British protected persons (BPP)

British subjects (BS)

4) ENHEDER OG TERRITORIALE MYNDIGHEDER, DER IKKE ER ANERKENDT SOM STATER AF MINDST EN MEDLEMSSTAT

Taiwan¹

¹ Visumfritagelsen skal kun gælde for indehavere af pas, som er udstedt af Taiwan, og som indeholder et identitetskortnummer.

BILAG III

Ophævet forordning med oversigt over ændringer

Rådets forordning (EF) nr. 539/2001
(EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1)

Rådets forordning (EF) nr. 2414/2001
(EFT L 327 af 12.12.2001, s. 1)

Rådets forordning (EF) nr. 453/2003
(EUT L 69 af 13.3.2003, s. 10)

Tiltrædelsesakten af 2003, bilag II, nr. 18(B)

Rådets forordning (EF) nr. 851/2005
(EUT L 141 af 4.6.2005, s. 3)

Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006
(EUT L 363 af 20.12.2006, s. 1)

Kun artikel 1, stk. 1, ellefte led, for så vidt angår forordning (EF) nr. 539/2001 og bilaget, nr. 11, pkt. B, nr. 3.

Rådets forordning (EF) nr. 1932/2006
(EUT L 405 af 30.12.2006, s. 23)

Rådets forordning (EF) nr. 1244/2009
(EUT L 336 af 18.12.2009, s. 1)

Europa-Parlamentets og Rådets
forordning (EU) nr. 1091/2010
(EUT L 329 af 14.12.2010, s. 1)

Europa-Parlamentets og Rådets
forordning (EU) nr. 1211/2010
(EUT L 339 af 22.12.2010, s. 6)

Rådets forordning (EU) nr. 517/2013
(EUT L 158 af 10.6.2013, s. 1)

Kun artikel 1, stk. 1, litra k), fjerde led, og bilaget, nr. 13, pkt. B, nr. 2

Europa-Parlamentets og Rådets
forordning (EU) nr. 610/2013
(EUT L 182 af 29.6.2013, s. 1)

Europa-Parlamentets og Rådets
forordning (EU) nr. 1289/2013
(EUT L 347 af 20.12.2013, s. 74)

Europa-Parlamentets og Rådets
forordning (EU) nr. 259/2014
(EUT L 105 af 8.4.2014, s. 9)

Europa-Parlamentets og Rådets
forordning (EU) nr. 509/2014
(EUT L 149 af 20.5.2014, s. 67)

Europa-Parlamentets og Rådets
forordning (EU) 2017/371
(EUT L 61 af 8.3.2017, s. 1)

Europa-Parlamentets og Rådets
forordning (EU) 2017/372
(EUT L 61 af 8.3.2017, s. 7)

Europa-Parlamentets og Rådets
forordning (EU) 2017/850
(EUT L 133 af 22.5.2017, s. 1)

BILAG IV

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 539/2001	Nærværende forordning
Artikel -1	Artikel 1
Artikel 1, stk. 1, første afsnit	Artikel 3, stk. 1
Artikel 1, stk. 1, andet afsnit	Artikel 3, stk. 2
Artikel 1, stk. 2, første afsnit	Artikel 4, stk. 1
Artikel 1, stk. 2, andet afsnit, indledende tekst	Artikel 4, stk. 2, indledende tekst
Artikel 1, stk. 2, andet afsnit, første led	Artikel 4, stk. 2, litra a)
Artikel 1, stk. 2, andet afsnit, andet led	Artikel 4, stk. 2, litra b)
Artikel 1, stk. 2, andet afsnit, tredje led	Artikel 4, stk. 2, litra c)
Artikel 1, stk. 3	Artikel 5
Artikel 1, stk. 4	Artikel 7
Artikel 1a, stk. 1 og 2	Artikel 8, stk. 1 og 2
Artikel 1a, stk. 2a	Artikel 8, stk. 3
Artikel 1a, stk. 2b	Artikel 8, stk. 4
Artikel 1a, stk. 3	Artikel 8, stk. 5
Artikel 1a, stk. 4	Artikel 8, stk. 6
Artikel 1a, stk. 5	Artikel 8, stk. 7
Artikel 1a, stk. 6	Artikel 8, stk. 8
Artikel 1b	Artikel 9, stk. 1
Artikel 1c	Artikel 9, stk. 2
Artikel 2	Artikel 2

Forordning (EF) nr. 539/2001	Nærværende forordning
Artikel 4	Artikel 6
Artikel 4a	Artikel 11
Artikel 4b, stk. 1 og 2	Artikel 10, stk. 1 og 2
Artikel 4b, stk. 2a	Artikel 10, stk. 3
Artikel 4b, stk. 3	Artikel 10, stk. 4
Artikel 4b, stk. 3a	Artikel 10, stk. 5
Artikel 4b, stk. 4	Artikel 10, stk. 6
Artikel 4b, stk. 5	Artikel 10, stk. 7
Artikel 4b, stk. 6	Artikel 10, stk. 8
Artikel 5	Artikel 12
Artikel 6	Artikel 13
Artikel 7	Artikel 14
Artikel 8	Artikel 15
Bilag I	Bilag I
Bilag II	Bilag II
—	Bilag III
—	Bilag IV